

2026
MEVLİD-İ NEBİ HAFTASI
HADİS KARTELASI

DİN HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Grafik&Tasarım: Ahmet Sefa BARIŞ

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

أِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ

“Ben güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.”
(İbn Hanbel, II, 381)

Resûlüllah (s.a.s) namaza kalktığında şöyle dua ederdi:

...وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ
عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ ...

“(Allah’ım!) Beni güzel ahlâka eriştir. Senden başka güzel ahlâka eriştirecek yoktur.
Kötü ahlâkı benden uzaklaştır. Senden başka kötü ahlâkı benden uzaklaştıracak
yoktur!..”

(Müslim, Müsâfirîn, 201)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا

“Müminlerin iman bakımından en mükemmeli, ahlâk bakımından en güzel olanıdır.”
(Ebû Dâvûd, Sünnet, 15)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ، وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ

“Nerede olursan ol, Allah’a karşı sorumluluğunun bilincinde ol! Kötülüğün peşinden iyi bir şey yap ki onu yok etsin. İnsanlara da güzel ahlâka uygun biçimde davran!”
(Tirmizî, Birr, 55)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

مَا نَحْلُ وَالِدًا مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ

“Hiçbir anne baba, çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”

(Tirmizî, Birr, 33)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

أَكْرِمُوا أَوْلَادَكُمْ وَأَحْسِنُوا أَدَبَهُمْ

“Çocuklarınıza ikramda bulunun; onlara güzel bir terbiye verin.”
(İbn Mâce, Edeb, 3)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

مَا شَيْءٌ أَثْقَلُ فِي مِيزَانِ الْمُؤْمِنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ خُلُقٍ حَسَنٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَيَبْغِضُ الْفَاحِشَ
الْبَذِيءَ

“Kıyamet günü müminin mizanında güzel ahlâktan daha ağır bir şey yoktur.
Muhakkak ki Allah söz ve fiilleri çirkin kimselere son derece öfkelenir.”
(Tirmizî, Birr, 62)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَا يَسْتَقِيمُ إِيْمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ وَلَا يَسْتَقِيمَ قَلْبُهُ حَتَّى يَسْتَقِيمَ لِسَانُهُ وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ
رَجُلٌ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ

“Kulun kalbi doğru oluncaya kadar imanı dosdoğru olmaz. Dili doğru oluncaya kadar da kalbi dosdoğru olmaz. Komşusunun kendisinden bir kötülük gelmeyeceğine emin olmadığı kimse de cennete giremez.”

(İbn Hanbel, III, 199)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

“Allah sizin dış görünüşlerinize ve mallarınıza bakmaz, bilakis kalplerinize ve amellerinize bakar.”

(Müslim, Birr, 34)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

الْبِرُّ مَا أَطْمَأْنَنْتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَاطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ
وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ

“İyilik, gönlü huzura kavuşturan ve içe sinen şeydir; kötülük ise, insanlar sana fetva verseler (onaylasalar) bile, gönlünü huzursuz eden ve içinde bir kuşku bırakan şeydir.”

(Dârimî, Büyû, 2)

Allah Resûlü (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

...أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ،
وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

“...Bilin ki! Vücutta öyle bir et parçası vardır ki o, iyi (doğru ve düzgün) olursa bütün vücut iyi (doğru ve düzgün) olur; o bozulursa bütün vücut bozulur. Bilin ki! O, kalptir.”

(Buhârî, Îmân, 39)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

كَانَ مِنْ دُعَاءِ دَاوُدَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يُبَلِّغُنِي حُبَّكَ،
اللَّهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي وَأَهْلِي وَمِنْ الْمَاءِ الْبَارِدِ

“Dâvûd Peygamber şöyle dua ederdi: Allah’ım, senden seni sevmeyi, seni seven kişiyi sevmeyi, senin sevgine ulaştıran ameli isterim. Allah’ım, senin sevgini bana; kendimden, ailemden ve soğuk sudan daha sevimli eyle.”

(Tirmizî, Deavât, 72)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ، تَدَاعَى
لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى

“Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer.”

(Müslim, Birr, 66; Buhârî, Edeb, 27)

Allah Resûlü (s.a.s) sahâbîlerine öğrettiği dualardan birinde şöyle buyurmaktadır:

قُلْ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَشَرِّ بَصَرِي وَشَرِّ لِسَانِي وَشَرِّ قَلْبِي وَشَرِّ مَنِيَّ

“Kulağımın kötülüğünden, gözümün kötülüğünden, dilimin kötülüğünden, kalbimin kötülüğünden, tenimin kötülüğünden sana sığınırım.”
(Nesâî, İstiâze, 4)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتَغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ

“Allah, ancak samimiyetle sadece kendisi için ve rızası gözetilerek yapılan ameli kabul eder.”

(Nesâî, Cihâd, 24)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

خَيْرُكُمْ مَنْ يُرْجَى خَيْرُهُ وَيُؤْمَنُ شَرُّهُ وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُرْجَى خَيْرُهُ وَلَا يُؤْمَنُ شَرُّهُ

“Sizin hayırlınız, kendisinden hayır beklenilen ve kötülüğünden emin olunandır; şerliniz ise kendisinden hayır beklenmeyen ve kötülüğünden de emin olunmayandır.”
(Tirmizî, Fiten, 76; İbn Hanbel, II, 368)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْيَ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ

“İnsanlık, ilk günden beri bütün peygamberlerin üzerinde ittifak ettikleri bir söz bilir:

Şayet utanmıyorsan, dilediğini yap!”

(Buhârî, Edeb, 78)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

مَثَلُ الْبَخِيلِ وَالْمُتَصَدِّقِ مَثَلُ رَجُلَيْنِ عَلَيْهِمَا جُنَّتَانِ مِنْ حَدِيدٍ، إِذَا هَمَّ الْمُتَصَدِّقُ بِصَدَقَةٍ اتَّسَعَتْ عَلَيْهِ، حَتَّى تُعْفَى
أَثَرُهُ، وَإِذَا هَمَّ الْبَخِيلُ بِصَدَقَةٍ تَقَلَّصَتْ عَلَيْهِ، وَانْضَمَّتْ يَدَاهُ إِلَى تَرَاقِيهِ، وَانْقَبَضَتْ كُلُّ حَلْقَةٍ إِلَى صَاحِبَتِهَا

“Cimri ile Allah yolunda harcama yapan kimsenin hâli, üzerlerinde demirden birer zırh bulunan iki adamın hâline benzer: Cömert olan, bir hayırda bulunmaya niyet ettiğinde üzerindeki zırh öyle genişler ki (önceki dar hâlinden kalma) izler bile silinir gider. Cimri, bir hayırda bulunmak istediğinde ise (âdeti) üzerindeki zırh büzüşür, elleri köprücük kemiklerine yapışacak gibi sıkışır ve zırhın her halkası yanındaki halkayı sıkıştırır.”
(Müslim, Zekât, 77)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştır:

مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا، وَيَقُولُ
الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا

“Kulların sabaha eriştiği her gün (yeryüzüne) iki melek iner. Bu iki melekten biri, ‘Allah’ım, malını hayır yolunda harcayan kişiye (harcadığı malın yerine) yenisini ver.’ der. Diğeri de, ‘Allah’ım, malını (hayır yollarında harcamayarak) elinde tutan (cimrilik eden) kişinin malını telef et.’ der.”

(Buhârî, Zekât, 27)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

...لَا يَجْتَمِعُ الشُّحُّ وَالْإِيمَانُ فِي قَلْبٍ عَبْدٍ أَبَدًا

“...Bir insanın kalbinde cimrilik ve iman asla bir arada bulunmaz.”
(Nesâî, Cihâd, 8)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

...وَاتَّقُوا الشُّحَّ، فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ،
حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ

“...Cimrilikten sakının! Çünkü cimrilik, sizden öncekileri birbirlerinin kanını dökmeye ve kendilerine haram kılınanları çiğnemeye sevk ederek helâk etti.”

(Müslim, Birr, 56)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ خَبٌّ وَلَا بَخِيلٌ وَلَا مَنَّانٌ

“Bozguncu, cimri ve yaptığı iyiliği başa kakan kimse cennete giremez.”
(Tirmizî, Birr, 41)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştır:

لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ

“Emanete riayet etmeyenin imanı yoktur; ahde vefa göstermeyenin ise dini yoktur.”
(İbn Hanbel, III, 134)

Ebû Abdullah el-Cedelî şöyle demiştir:

سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا وَلَا صَخَّابًا فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَجْزِي بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفُو وَيَصْفَحُ

“Âişe’ye Allah Resûlü’nün (s.a.s) ahlâkını sordum. Şöyle dedi: “O, kötü sözlü ve çirkin ağızlı değildi. Çarşı pazarda bağırıp çağırmaz, kötülüğe kötülükle karşılık vermezdi; bilakis bağışlar ve hoşgörürdü.”

(Tirmizî, Birr, 69)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ

“Kalbinde zerre kadar kibir bulunan kimse cennete giremez.”
(Müslim, İmân, 147)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştır:

إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ: بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ

“Allah güzeldir, güzelliği sever. Kibir ise hakikati inkâr etmek ve insanları küçük görmektir.”
(Müslim, İmân, 147)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

شَرُّ مَا فِى رَجُلٍ شُحُّ هَالِعٍ وَجُبْنٌ خَالِعٌ

“Bir kişide bulunan huyların en kötüsü, aşırđ cimrilik ve şiddetli korkaklıktır.”
(Ebû Dâvûd, Cihâd, 21)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

...حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ

“...Müslüman kardeşini küçük görmesi kişiye kötülük olarak yeter.”
(Ebû Dâvûd, Edeb, 35)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ
أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ

“Birbirinizden nefret etmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin.
Ey Allah’ın kulları, kardeş olun. Bir Müslümanın din kardeşiyle üç günden fazla küs
durması helâl olmaz!”

(Buhârî, Edeb, 62)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَا يَجْتَمِعُ الْإِيمَانُ وَالْكَفْرُ فِي قَلْبِ امْرِئٍ، وَلَا يَجْتَمِعُ الصِّدْقُ وَالْكَذِبُ جَمِيعًا، وَلَا تَجْتَمِعُ
الْخِيَانَةُ وَالْأَمَانَةُ جَمِيعًا

“Bir kişinin kalbinde aynı anda iman ile küfür, doğruluk ile yalancılık, hıyanet ile emanet bir arada bulunmaz.”

(İbn Hanbel, II, 349)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

إِنَّمَا بُعِثْتُ مُيسِّرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ

“Siz kolaylaştırıcı olarak gönderildiniz, zorlaştırıcı olarak değil.”
(Tirmizî, Tahâret, 112)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَذِيءِ

“Mümin; ırza, namusa dil uzatan, lânet eden, çirkin işler yapan, edepsiz konuşan kimse değildir.”

(Tirmizî, Birr, 48; İbn Hanbel, I, 405)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

مَا أَحَبُّ إِلَيَّ حَكِيَّتُ أَحَدًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا

“Karşılığında bana dünyayı verseler bile, kimsenin taklidini yapmam; bundan asla hoşlanmam.”

(Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 51)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

إِيَّائُمُ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَافَسُوا وَلَا تَحَاسَدُوا
وَلَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا

“Zandan sakının. Çünkü zan, yalanın ta kendisidir. Birbirinizin konuştuğuna kulak kabartmayın, birbirinizin özel hâllerini araştırmayın, birbirinizle üstünlük yarışına girmeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize kin beslemeyin, birbirinize sırt çevirmeyin. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olun!”

(Müslim, Birr, 28)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بِابْنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً، فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ فَاِيعَادُ بِالشَّرِّ وَتَكْذِيبُ بِالْحَقِّ،
وَأَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ فَاِيعَادُ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ بِالْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ،
وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَى فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ (الرَّجِيمِ)

“İnsanoğluna şeytan da melek de yaklaşır. Şeytanın yaklaşması, kötülüğe götürmek ve hakkı yalanlatmaktır. Meleğin yaklaşması ise onu hayra götürmek ve ona hakkı doğrulatmaktır. Kim (vicdanında) bunu (hayra yönelmeyi) bulursa bunun Allah’tan olduğunu bilsin ve Allah’a hamdetsin. Kim de içinde diğerini (şeytanın vesvesesini) bulursa taşlanmış ve kovulmuş şeytandan Allah’a sığınsın!”

(Tirmizî, Tefsîru’l-Kur’ân, 2)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ مِنَ الْخَيْرِ

“Muhammed’in canı elinde olan (Allah)a yemin ederim ki bir kişi hayır namına kendisi için istediğini, Müslüman kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olmaz.”
(Nesâî, Îmân, 19)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ...

“Müslüman, dilinden ve elinden diğerk Müslümanların güvende olduğu kimsedir...”
(Buhârî, İmân, 4; Müslim, İmân, 65)

Hız. Peygamber (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ عَلَى هَلَكَةٍ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً
فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا

“Ancak iki kişiye gıpta edilir. Bunlar, Allah'ın kendisine verdiği malı hak yolunda harcayan kimse ile Allah'ın kendisine verdiği (ilim ve) hikmete göre karar veren ve onu başkalarına öğreten kimsedir.”

(Buhârî, Zekât, 5)

Resûlullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

...المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ...

“...Müslüman, Müslüman’ın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu yardımsız bırakmaz ve onu hor görmez...”
(Müslim, Birr, 32)

Resûlüllah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى وَادِيًا ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ
اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ

“Âdemoğlunun iki vadi dolusu malı olsa üçüncü bir vadi daha arzu eder.
Âdemoğlunun karnını ancak toprak doldurur. Allah tövbe eden kimsenin tövbesini
kabul eder.”

(Müslim, Zekât, 116)

